

August Varenius

**Augustus Varenius, h. t. Collegii Theolog. Decanus, & Univers. Rostoch. Rector
Ad Exequias Viro ... Dn. Michaeli Laurentz/ Senatori & Camerario Reip. Rostoch.
gravissimo, a moestissima Vidua & liberis solenni ceremonia in templo Jacobaeo
ad med. 2. postmerid. parandas Omnium Ordinum Cives Academiae ... invitat**

[Rostock]: [Richel], [1665]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn777383268>

Druck Freier Zugang

Varenius, A.
in
M. Laurentz.

Rostock, 1665.

AUGUSTUS VARENIUS,
h. t. Collegii Theolog. Decanus, & Univerf. Rostoch.
RECTOR

Ad
Exeqvias

Viro Amplissimo, & Prudentissimo

D. MICHAELI

Laurentz /

Senatori & Camerario Reip. Rostoch.
gravissimo,

â moestissimâ Viduâ & liberis solenni ceremoniâ
in templo Jacobæo ad med. 2. postmerid.
parandas

Ordinum Cives Aca-
demici officiosè invitât.

* * * *

*Epitaphium quo D. Ambrosius Acholium mortuum
prosecutus est:*

Abiit, non obiit: sed emigravit à nobis veteranus Christi
Jesu: cœlo terræ solum mutans & plaudens alis, 'at-
que remigiis spiritualibus dicit: ECCE ELONGAVI
FUGIENS.

F

Summi

 Ummi olim apud Abderitanos nominis fuit DEMOCRITUS ad eujus, quia tunc nimis Philosophus speculabatur, ægotantis solum simulacrum sic perturbata Civitas Abderitarum, ut Amelesagoram Civium suorum primarium Co ad Hippocratem Medicorum Principem, pro curando Democrito futurum Oratorem, cum Epistolâ Senatus populiq; Abderitani nomine inscriptâ, ablegaverint, ipsumq; Hippocratem non tam ad unius Democriti, quàm totius Abderæ in uno Democrito ægotantis curaturam blandissimis vocabulorum philtreis, amplissimisq; stipendiis oblati, etsi à tanto Medico repudiatis, evocarint. Testes illæ, quibus excivit Hippocratem, breves eloquio Grajorumq; ore rotundo, magnæ ingenio, potentes affectu Abderæ ad Hippocratem voces: *Ἰθι θεραπίστων, ἀνδρῶν φέρτε ἀνδρα ἀρεσμον, i. e. Adsis Vir optime, curaturus Virum Eximium!* & iterum: *Ἰθι πασινα νόσων φέρων ἄκη, i. e. Adesto Peonia tecum morbi remedia afferens!* Et Illud: *Ἰθι σὺν ἰατροῖς. ἀλλὰ κτίσης ἐὼν ὅλης τ᾽ ἰωίης. Πόλις σὺν ἀνδρα θεραπόσεις, i. e. Veni non tanquam Medicus: sed totius Joniæ fundasor!* *Μία πλέων σὺν ἄσημῳ, μάλλον ᾗ ἢ Ἐλλας ὅλη δῶταίσε. Αὐτὴ παιδεία πρεσβόει παρὸς ἑς, i. e. Una Civitas nou incelebris, imò tota Gracia, doctrina ipsa obtestatur, ut venias.* Solenne tunc COI festum vel panegyryn anniversariam celebrabant, cui pompa cupressi, & in illam sacri chori nomen dederant: *ἡ ἀνάληψις τ᾽ ῥάβδος, i. e. assumptio Virga,* quando venientem totumq; ex festinatione anhelantem Legatum Abderitanum agnovit & admiratus est Hippocrates, magis etiam raptus in admirationem, simul legit Abderitanorum epistolam, *Miratus,* inquam, quod de unius hominis salute, non secus ac si unus esset in Civitate conturbati adeò fuerint. Et thesauros quidem Abderitanos adeò liberaliter oblatos deprecatus æqvè est, ac Gazam Persarum s. abs horum Monarchis oblata talenta, urbes, regiones, ratus ἐλάττης τέχνης ἐλδ᾽ ἑρα καὶ τὰ ἔργα, s. libera artis libere esse debere opem & αἰχρῶν φίλας ἰατροῦ μισθῶ i. e. Turpe esse amicos mercede curare, detestatus, quæ nunc seculum est, τὴν ἀφόρητον Φιλαργυρίω, i. e. intotabilem argenti cupiditatem, quæ cum longè maximus morbus sit & affligat, optat,

ut ad

ad illam χαλεποτέρην νόσον s. ipso morbo insania gravio-
 rem curandum, omnes quotquot ubiq; terrarum sunt Medici, concurre-
 rent, Praesentiam nihilominus promisit, promissamq; praestitit.
 Σπῶ δὲ Δημόκριτον νοσούντα ἰήσατο i. e. Festino, inquit, Democritum
 egrotantem sanare. Sed nihil nunc nobis cum Democrito vel admi-
 rabili ipsiq; Hippocrati impenetrabili Democriti morbo. Solam
 nunc sententiam nostram facimus quam occasione studii illius in
 Democritum incomparabilis Abderitani, ipsa Hippocrati veritas
 expressit: Illi, inquit, demum populi sunt beati, qui Viros bonos sua esse
 propugnacula intelligunt, nec tam turres, tam mœnia estimant, quam
 prudentium Virorum prudentia consilia. Vid. Epist. Hippocr. ad S.
 P. Abderitanum. Quo magis autem dum virtutem incolumem odi-
 mus, sublatam ex oculis quarimus invidi, iudicium illud sequitur, quam
 concomitatur Viros intelligentes, tantò magis in ipso funere præ-
 senti, quo Virum olim Amplissimum & Prudentissimum, DN. MI-
 CHAELEM Laurentz/ Senatorem Reip. oppidanæ Rostoch. pri-
 marium, & Camerarium Spectatissimum, Virum posthumâ recor-
 datione pulcherrimâ dignissimum, Amicum nostrum desideratis-
 simum, nunc mente beatâ coelo receptum, solo exanimi corpore
 vanoq; habendi simulacro nostrum, efferimus, patrio conditorio
 illaturi, recordamur illius axiomatis Hippocratici, quo nullus un-
 quam Sapientium prudentius quid est elocutus, & majorem hunc
 casum æstimamus, quam vel quæ celsæ graviore casu decidunt, tur-
 rium, vel mœniorum: quin in hoc ipso funere validissimi propu-
 gnaculi casum & agnoscimus serio & plangimus. Sed ab ingentis
 casus consideratione ad honorarium tumulum, quem meretur in
 sepulta Viri virtus, animus revocandus. Dandum quippe illud
 exequiis præstantium Virorum, ut quemadmodum virtutibus à
 facie Romuli, & classe illâ quam Philosophus vocat, τῶν παλῶν
 s. vulgi (qui sint βοσκημάτων βίον περιεργεῖται, vereq; ἀνδραπ-
 δώδης i. e. non homines, sed mancipia, imo bruta) ipsoq; tumu-
 li honore à promiscuâ sepulturâ discernuntur, ita in traditione su-
 premâ peculiarem habeant propriamq; memoriam. Atque ut ab
 ipso natali limine præfens nostra procedat posthuma recordatio,
 natus noster ὁ μακαρίτης Anno clō lxxvii. d. 22. Aprilis horâ 4. ve-

Spectina Patre Viro integerrimo, Cive & Zytropæo (quod in mer-
 cionis quæ ex hac maritimâ & pervetustâ Anseaticâ efferuntur,
 primum quondam nomen fuit) Præstantissimo MICHAELÉ
 Laurentz / Matre Fœminâ Ornatissimâ TILSA Schmedee / sta-
 timque in ipso Baptismi Sacramento renatus, ut adeò idem dies à
 quo Nostro jucundum mortalis vitæ lumen profluxit, cœlestis si-
 mul vitæ melioris lumen accenderit. Atque hunc inprimis cœle-
 stem natalem, per quem sibi patefacta porta cœli, datuq; aditus ad
 novi pæcti mediatorem Jesum & sanguinem aspersions, potiora loquen-
 tem, quàm Abelis sanguis, per quem accessit ad civitatem Dei vivi, ad Jeru-
 salem cœlestem ad myriadas Angelorum, ad panegyri primogenitorum, in
 cœlis conscriptorum (Hebr. xii. 22. 23. 24.) æstimare, in illâ libri vi-
 tæ inscriptione mirificè se efferre imò triumphare, in hoc nobilitatis
 pariter & generositatis decus quæterere, & hoc regenerationis la-
 vacro novus censerî, etsi non novus homo, voluit, unde in Com-
 mentariis, quos ipse suâ manu designavit, origines, & superiorum
 Atavorum, imò & Avorum nomina, quia non ignotâ in hac civitate
 sunt originis, destinato consilio scribere destitit, non quod recorda-
 tionem non mererentur, nec quod illacrymabili longaq; nocte
 ignoti urgerentur: sed quod totum illud inane nomen sit, & si ad
 claritudinem referatur, alienum, imò quod ad antiquitatem pro-
 sapix suæ asserendam (prout scitè acutèq; Beatus noster iussit) satis
 esse duxerit, se cum nobilissimis, & antiqva prosapia gloriosis, si
 recurratur ad veteta, ad eandem originem ADAMUM sc. & He-
 vam, eandemq; nascendi conditionem ascendere, & inde esse ante
 quod nihil fuit. Ratus quippe noster, quod res ipsa est, nullum
 nobilem non ex servis, neminem non servum ex nobilibus, que
 omnia misuit longa varietas, & sursum deorsum fortuna versavit, dum
 prout eleganter Seneca, à primo mundi ortu usq; in hoc tempus per-
 duxit nos ex splendidis sordidusq; alternata series, quo nomine pulchrè
 Boëthius:

*Quidgenus & proavos strepitis?
 Si primordia vestra
 Auctoremq; Deum spectes*

Nullus

*Nullus degener exat
Ni vitis pejora fovens
Proprium desent ortum.*

Maluit propriâ industriâ crescere, quàm stemmatis laude insolescere. Maluit ipse virtuti pondus examinandum relinquere, & quantum subire animo sustinerit, tantum secum auferre: ac hos imprimis majores agnoscere, quorum virtutes sibi daretur vel exequare, vel, adumbrare. Juvat videre, quomodo ab illo fonte, ex quo processit infans cœli Candidatus, amplissimum LXIX. annorum (tantum enim Senatori Beato concessit providentia) curriculum nostro exactum, quod quidem jam inde à prætextâ positâ (cum pueritiam post ereptos præmaturo nimis funere Parentes, sub Tutorum moderamine in Scholâ patriâ ipsiq; præter primarium Pietatis studium Latinæ Linguæ Tyrocinii, & deinceps Hamburgi per biennium in ministeriis Viri Amplissimi, Nobilissimi DN. D. JOHANNIS Westhoffen/ sic satis feliciter & fideliter absolvisset) s. anno clō lxxii. Amphitheatrum nobis, & in hoc triplicem quasi scenam multarum personarum in una beati nostri personâ sub vario schemate representat, sc. in 1. *Juvenem peregrino cœlo gaudentem studioq; & exercitio togato pariter ac sagato CHIRURGUM*: in 2. Civem Rostoch. Primarium, Zythopœum, ac Negotiatorem florentissimum, Sponsum, Maritum, Genitorem floridissimum: in 3. Senatorem & Camerarium hujus Reipubl. oppidanæ amplissimum, in quo fastigio dum sterit, exactâ *Scena* vitæ mortalis cottinam beatâ morte, quâ nihil beatius est, clausit, & nobis illud: *PLAUDITE!* acclamavit. Præclarissima sane *Chirurgia* ars, & quâ nulla similior *Gubernatoria*, ut in Beato nostro Juvene in primâ Scenâ ab Anno clō lxx. ad annum clō lxx. post Tyrocinia, judiciumq; *CHIRURGORUM* Hamburgensium Collegii impetratum, *Juvene Chirurgo* prælusisse videatur factum futuræ, cui destinabatur, in hac curiâ *Gubernatoria*. Ut n. is leni manu prudenterq; tractat, & obligat vulnera, non urit facile, non secat, vel truncat artus, nisi ubi toti corpori in parte sincerâ periculum, quin ubi mariscas vel polypum excidit, summâ id cautione curaq; perficit: sic imprimis interest ad *Gubernatorem*, ut vulnera Reipubl. lente,

leniter, & prudenter curet, nec aetioni sectionive manum admo-
veat, nisi ubi perseveris remediis uti extrema necessitas jubeat.
Graviter, suo more, Pindarus Od. 4. in Pythiis *Chirurgo Governato-*
rem comparat.

Χρῆ μαλακῶν χεῖρα πρὸς
βάλλοντα πρῶτον ἔλκεσσι ἀμφοτετέρῃ
ράδιον μὴ γὰρ πόλιν ἑπι-
σαι καὶ φανερώσει. ἀλλ' ὅππῃ χῶ-
ρος αὐτῆς ἔσται, δυσπάλαι
δὴ γίνεται ἐξαπίνης
εἰ μὴ θεὸς ἀγεμόνεοσι κυβερ-
νᾷ τῆρ' ἕψηται.

i. e. Decet *Gubernatorem* (ad instar *Chirurgi*) manum mollem admo-
verc, & sic os vulneris undiquaq; tractare. Facile enim est urbem perturba-
re, etiam ignavis s. imbecillioribus; verum in sedem suam iterum reponere
Rempublicam turbatam difficile sanè est repente, nisi Deus ipse Principibus
Gubernator fuerit. Nec negare licet, quæ in Medicorum laudem
amplissimè scripta reperiuntur apud Veteres, magnâ parte *Chirurgiis*
convenire, quæ in *Iliade*, in quo exultat universus Medicorum
Chorus.

Ἰατρὸς γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντιόξισσι ἄλλων

i. e. *Vir medicus multis aliis est anteponendus*: qualem enim ibi Medi-
cum intelligat, non dissimulat, dum addit, intelligere talem, qui
possit sagittas excindere, & vulneri lenia pharmaca inspergere.

Ἰὸς τ' ἐκπύμνεν. ὅππῃ τ' ἤπια φάρμακα πύμνεν.

Et poterat hodie *Chirurgiis* decus antiquum constare, si non tur-
batis ordinibus vel transcenderent fines ipsis *Hippocraticis* Choris,
quibus se æquè ac *Pharmaceutas* ministrare tantum meminisse debe-
bant, sese immiscendo, vel infra illos se demittendo in *Balneario-*
rum sæpè, impellente turpi lucro, castra transfugerent: sed me-
dio tutissimi irent, tam memores suæ cognationis cum *Anato-*
micis, quàm *Pharmacopæi* suæ cum *Botanicis*, unde & olim & nunc in
ipsis scholis Regiis *Chirurgia* ac *Botanica* Professores publicis stipen-
diis nutriuntur: sed nec immemores illius *Poetae*:

Quis

Quis rudis herbarum medicâ se jactet in arte

Tangat & indoctâ vulnera plena manu?

Et jam capax peregrini cœli NOSTER *Michael* erat, qui proinde non Agyptam vel solum Barbitonsorem: sed *Chirurgum de more Majorum* ostensurus, cum fervor quidam nobilis usurpandi oculis longè discreta terrarum loca intus flammâ suggereret, Anno c̄lo Ioc xiv. Borussos petiit, incessoq; per aliquot annos *Regio monte, Gedano*, illis Borussæ oculis, Iustratisq; cœteris, *Marienburg, Braunsbergo, Elbingâ, Thorunio*, ivit in Polonos, vilaq; inprimis *Posenaniâ & Gnashâ* primariis illis Poloniæ majoris emporiis, & inhabitatâ per annum *Vratislaviâ Silesiæ*, cum cupiditas illa peregrini cœli incendio acriori exæstualet & increbesceret, peragrata *Bohemia, Moravia, Austria, Praga, Olmuzii*, & in ipsâ Cæsaris novâ Româ s. *Viennæ* tenacior hospes substitit, ipsiq; Cæsaris *Ferdinandi II.* militiæ in bello Italico sub *Chirurgi Castrensis* titulo stipendioq; nomen dedit, quo non minus *Presburgi* deinceps munere functus. Sed nondum satisfactum sitibundo peregrinationis pectore. Progressus igitur *Arbonem, Comorrbam, Strigonium, Budam*, & quod in adversâ illi ripâ objacet, *Pestum*, ulterioresq; Turcorû terras ingressus, cum non adeò hîc constaret, quod *Michaelem* nostrum afficeret, memor tandem patriæ, reflexo *Pofonium Hungariæ & inde Viennam* itinere, per *Austriam, Bawariam, Franconiam, Thuringiam, Misniam, Saxoniam superiorem*, & terras *Brandenburgicas, Brunsvicenses, Lunenburgenses, Bremenses, Frisiam, Holsatiam* contendit, & inæstimabili sibi cœli benignitate patriæ se tandem Anno c̄lo Iocxviii. redonavit nullâ adeò lætitiâ, nulloq; plausu à suis initio exceptus, quia per longum iter ignotus, etsi ex stigmate quodam, quod morbus olim impresserat, notior redditus, duplicavit lætitiâ ac plausum. Atque ita se habuit in Theatro nostri *Michaelis* scena prima. Successit post biennium secunda *Maritalis & Civilis*. Duxit noster nunc beatus tunc Sponsus anno seculi xx. fulgidissimam Virginem ANNAM, JOACHIMI KOCHII Civis apud nos olim primarii Filiam, & cum hæc Anno xxxi. morte placidâ festinasset portumq; in cœlis occupasset, raro cœli beneficio individuum vitæ toriq; sociam recepit, splendidissimam decoribus sui sexus Virginem JOHANNAM, Nobilissimi, Experimentissimi JOHANNIS BACMEISTERI,

RI,

RI, Professoris Medici celeberrimi, Filiam, quam per 32. Annos solidos, & quod jam inde ab 8 Maji qui Anno xxxiii. nuptialis dies fuit, excedit, incomparabili amore dilectam nunc Turturem relinqvit mœstissimum. Quantum autem ex utroque conjugio gaudii argumentum soboles pulcherrima dedit! Nata ex primis nuptiis ELISABETA, Henrico SCHULZIO, civi, ædisque Jacobæ Præfecto olim copulata, quæ pie defunctum nunc per par Filiarum ANNAM & ELISABETAM, AVUM, prout ANNA Jacobo ~~Olvens~~ ~~stedt~~/ Civi & Negotiatori apud nos nupta, per pronepotem JACOBUM & proneptem ELISABETAM, Proavum fecit nostrum LAURENTIUM. Natus MICHAEL & HENRICUS. Sed quos acerbo funere mersos abstulit atra dies. Nata ANNA, PETRI STAPPENBEKII, Philof. Magistri ædis Jacob. Præfecti & posthunc JACOBI ALWARTI Senatoris oppidani Conjux dilectissima, quæ cum quater ex primo peperisset, ANNAM CATHARINAM, & PETRUM & quos Cælum simul ostendit, recepit, ARNOLDUM & MICHAELEM, ipsa seculi pertæsa, secuta, quos præmiserat Maritos, ivit cœlo, & æquæ ac ELISABETA antevortit Patris dilectissimi fata.

Natus MICHAEL, illo infante vivacior futurus, qui, quanto natali posterior fuit, tantò majoris plausus Patri optimo materia exitit, dum MICHAELEM Eccl. hujus Diaconum legitime ordinatum vidit & mysteria cœlorum de suggesto jam per aliquot an: distribuentem, non sine interioris gaudii sensu sæpius MICHAEL Pater audivit. Nati ex posterioribus nuptiis duo JOHANNES, unus CHRISTOPHORUS, sed quod masculum trifolium, una cum SOPHIA mors acerba suggrundariis intulit, prout paulò adultiorem CHRISTINAM in ipso limine domus & ipso Parentum conspectu missilis de sclopeto scelerati prætervehentis globus abstulit. Superant adhuc (quod fiat quamdiutissimè!) JOHANNABERNHARDI SCHARFENBERGII, Civis Eximii (ex quâ nepotes neptemve vidit MICHAELEM GEORGIUM, JOHANNAM JUSTINAM, BERNHARDUM JOHANNEM, DANIELEM JACOBUM) MATTHÆUS, Philof. & Theol. Studiosus in Acad. nunc Lipsiensi Præstantissimus. JACOBUS mercimoniis, quorum nunc causa abest à funere Patris, ipsa indole destinatus. LUCAS, qui in Reverendi Viri JOHANFRAN-

FRANCISCI CLAUSINGII, Pastoris Ecclesiæ oppid. Gultrov.
 fidelissimi, ejusdemq; CAJÆ, sibi Matereræ CHRISTINÆ con-
 tubernio & sub utriusque oculo versatus, solus ex his, nunc ex-
 quivis interest desideratissimi Patris. Ita in scena 2. Genitorem No-
 ster egit, expertus tam numerosum in tertium usq; gradum sangui-
 nem. Fuit ille pietatis fructus, quem sic publice conciones audi-
 endo, sacra Ecclesiæ frequentando, ardentissimè precando, ipsiq; do-
 muï, ut observent viam Domini, exemplo magni Abrahami, præ-
 ciendo, probavit, ut examissim CHRISTIANI non cerussati
 mensuram impleverit, de cætero nec fama negligens, nec gloriæ
 appetens, quæ tamen fugientem secutura, nec hic desistit, quin
Centum Virum, Aenariog, Civitatis, Præfectum jam olim designavit, am-
 pliorem autem gradum tertiæ scenæ reservavit, quem annus clō
 lxxlii. & sacer Curia MATTHIÆ dies NOSTRO patefecit.
 Exinde jam *Senator* & verè εὐχήμεω βουλῶτης, quâ fide, quo stu-
 dio, sine ullo supercilio vel fastu hîc militaverit, id vero posthuma
 potius fama, quam angusta hîc charta loqui poterit. Prout au-
 tem summa laude in triplici hac scenâ decurrit: ita non nisi reve-
 renter & eleganter exactâ scenâ cortinam clausit. Prima illi die
 3. Augusti ex æde sacrâ ægrotanti domum reverso; Cura sacri via-
 tici, quo confirmaretur in novissimo quem præsentiebat agone.
 Cum hîc officium præstitisset Reverendus admodum Theologus,
 Collega Noster, DN. D. QVISTORPIUS, nec negligenter Consi-
 lium MEDICI Viri Experientissimi DN. D. J. BACMEISTERI
 habuit, cujus verbis cætera nunc designamus. *Annus ferè est, cum
 primùm Affinis meus honoratissimus Dn. Michael Lafrentius p. m. de diffi-
 cili respiratione, membrorum lassitudine, pedum intumescencia nec non appe-
 titu planè prostratò conquereretur, quibus omnibus tunc temporis ita ap-
 propriatis obviam itum fuit remediis, ut aliquas quasi à pertinacia horum
 symptomatum nos obtinuisse inducias videretur, cum verò ante aliquot se-
 ptimanas recidivam persentisceret, abduæ scorbuti vis, quam febris conti-
 tinua, vigilia, angina, exquisitissima aliq; symptomata indies augebant,
 & nostram industriam & medicamentorum oblatorum præstantiam elusit,
 senioq; ac curis confectum corpus adeo debilitavit, ut tandem Divinâ sic
 disponente providentia, 21. Augusti oculos vitamq; placidè in Jesu Salvatore
 suo clau-*

suo clauderet. Ita post novissimas benedictiones, & tristissimum VALE tuis dictum, optime Senex oculos in terris clausisti, quos altero momento in caelo aperuisti Salve & plaude æternum! Nulla dies memori te ævo eximet. Vos quod superest, CIVES, ite frequenter exequias Senatoris, Viri nostro ORDINI faventis olim, Senis moderati, prudentis, & quod caput est, candidi! PP. d. XXIIIX. Augusti Anno 1665. Sub Sigillo nostro. CONVENTUS IN TEM- PLO JACOBÆO ad horam mediam 2.

Traut und Trostworte

Über den seeligen Abscheid

Des weinland Wohl-EhrenBesten/ GroßAchtbahren
und Wolweisen Herrn/

Hn. Michael Laurentz/

alten Wolverdienten Rathsverwand-
ten wie auch Cämmer Herrn alhie zu
Rostock

Da der selbe den 28. Tag Augustmonaths des 1665.
Jahrs bey Volkreicher Versammlung allhie
zu S. Jacob beygesetzt ward.

Seinem Sel. Herrn Holpiti zu Ehren/ denen Hinterbliebenen
betrübten Unverwandten sein Christliches und freundliches
Mitleiden zubeweisen und dieselbe zu trösten
Setzte dieses

Gottfried Niclaus Ittig, Lipsiensis.

Dem ihr wehrter Herr/ antro triumphiret
Da euch der Engel Chor zum Sternen-Saal einführet/
Sehn wir und sind betrübe da ihr doch seid erfreut
Wir rauffen unsre Haar/ und eure sind bestreut/
Mit schöner Blumen Zier/ ihr seid ja schon umgeben
Mit weissen freuden Tuch/ und wir/ wir müssen leben/
Mit schwarzer farb' umbhülle/ ihr hört ein neues Lied
Von freuden angefülle/ und wir/ wir sind bemühe
Das wir mit grossen Weh nur mügen traurig singen
Ihr lachtet fort und fort/ uns aber seht man dringen
Den nassen Thränen Bach die kalten Wangen ab
In dem man euern Leib/ versencke ins finstere Grab/
Der euch gefangen hielt/ daß ihr nicht könntet stiehen
Zum Himmels Bühnen zu/ wohin ihr mit Bemühen
So lange Zeit verlanget/ so lange Zeit getrachtet
Und wir/ wir weinen noch/ daß ihr dahin gebracht
Doch/ so beweinte auch Elsa den Thibiten
Mein Vater und mein Ich/ der den Israelliten
Für Pferd und Wagen war/ und da er solches sprach/
So sahe er ihn doch zum Himmel fahren nach
Auf Kädern/ die mit Feur und Flammen rund umgeben
Und die davor gespannt/ der Mahne sah man beben
Als der die Titan stets vor seinen Wagen hat
Wenn er mit ihnen bald dem kalten Meere nahe
Nun/ diesem sah er nach/ umsonst doch und vergebens
Sein Vater war dahin/ die Freude seines Lebens
Sein alles was er war/ sein Alles was er hat?
Er blieb alleine nach von Sorgen müd und matt
Doch hat der grosse GOTT/ der Vater aller Frommen
Der seinen Waisen pflegt zu hüffe stets zu kommen
Denn Geist/ der seinen Geist zum öffern hat ergesse
Mit reichem Bucher ihm/ ja doppelt auch veresse
So wird euch GOTT auch thun/ ihr hochbetrübten Waisen
Ihr Hausfrau ohne Mann/ ihr werdet auch noch preisen
Des Himmels grosse Güth/ und seine neue That
Wie er euch wunderlich so reich versorget hat.

Zwar

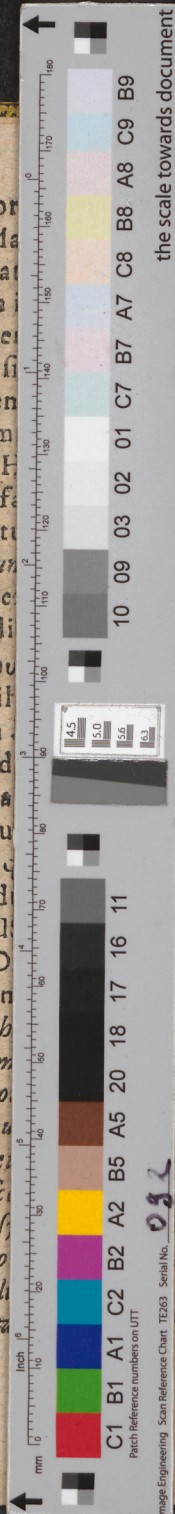
Zwar ist es billig ja/ den Vater zu betrauren
 Die häute um ihr Herz Demonten harre Mauren
 Die ihren Ehgemahl ohn Thränen tönie sehn
 Zur schwarzen Gruben hin mit bleichem Tod abgehn
 Rechte ihuet Justitia die Mutter aller Rechten
 In dem sie einen siebt von ihren treusten Knechten
 Der ihr ja officers hat den keuschen Schoß er fülle
 Da er die Schuld gestrafft/ so manchen Zorn gestillt/
 Daß sie verhüllet geh/ daß sie die schwarzen Säume
 Der Mäntel nach sich schlepe/ die helle Augen Brenne
 Blut rohe erblicken läßt. Wer will verargen mir
 Wenn ich/ HERR/ euren Tod beweine für und für/
 Ihr wahrer ja mein Schutz und Trost in meinem Leide/
 Mein Vater und mein Ich/ auff dieser Rosen-Heide
 Mit was Bewunderung hab' öfters ich gehört
 Wie Ihr das alte thun der Deutschen stets gehret
 Kein falsch/ kein' arge List/ kein hoffbeliebtes Schmeicheln
 Damit die neue Welt dem Nächsten pflege zu heucheln
 Bewohne eure Brust. Drum hat auch solche Treu
 Der Himmel euch belohnt im lichteeren Gebäu
 Was wetnen wir denn viel? was sind wir so berrübet?
 Mißgönnner man dem wol den man so sehr geliebet
 Wischt ab den Thränen-Thau von euren bleichen Mund
 Ihr kommet auch dahin/ da/ wo Er ist thund
 Denn wird Er euch mit Lust bekränzt entgegen gehen.
 Da werdet ihr Ihn denn ja ewig wieder sehen
 Glück zu D wehrter Herr seyd tausendmahl begrüßt
 D ewig gute Nacht/ seyd tausendmahl geküßt.

FRANCISCI CLAUSINGII, Pastor
 fidelissimi, ejusdemq; CAJÆ, sibi Ma
 tubernio & sub utriusque oculo versat
 quibus interest desideratissimi Patris. Ita
 ster egit, expertus tam numerosum in ter
 nem. Fuit ille pietatis fructus, quem si
 endo, sacra Ecclesiæ frequentando, arden
 tui, ut observent viam Domini, exem
 ptiendo, probavit, ut examum CH
 mensuram impleverit, de cætero nec fa
 appetens, quæ tamen fugientem secuta
Centum Virum, Aenariog, Civitatis Praefectum
 pliorem autem gradum tertiæ scenæ re
 lxxlii. & sacer Curia MATTHIÆ di
 Exinde jam Senator & verè ευχρημων Bo
 dio, sine ullo supercilio vel fastu hîc mi
 potius fama, quam angusta hîc charta
 tem summa laude in triplici hac scenâ d
 rener & eleganter exactâ scenâ cortina
 3. Augusti ex æde sacrâ agrotanti domu
 tici, quo confirmaretur in novissimo q
 Cum hîc officium præstitisset Reverendi
 Collega Noster, DN. D. QVISTORPIU
 lium MEDICI Viri Experientissimi D
 habuit, cujus verbis cætera nunc design
 primùm Affinis meus honoratissimus Dn. Mich
 li respiratione, membrorum lassitudine, pedum
 titu planè prostratò conquereretur, quibus o
 propriatis obviam itum fuit remediis, ut aliqu
 symptomatum nos obtinuisse inducias videre
 primanas recidivam persentisceret, abdura sci
 tinua, vigilia, angina, exquisitissima aliag, s
 & nostram industriam & medicamentorum o
 senioq; ac curis confectum corpus adeo debili
 disponente providentia, 21. Augusti oculos vita

G

pid. Gustrov.
 STINÆ con
 is, nunc ex
 nitorem No
 adum sangui
 ciones audi
 do, ipsiq; do
 rahami, præ
 on cerussati
 , nec gloriæ
 lestitit, quin
 signavit, am
 n annus clo
 O patefecit.
 de, quo stu
 ro posthuma
 Prout au
 on nisi reve
 Prima illi die
 ara sacri via
 ebat agone.
 Theologus,
 enter Conf
 CMEISTERI
 ferè est, cum
 . m. de diffici
 nec non appe
 mporis ita ap
 nacia horum
 te aliquot se
 n febris conti
 es augebant,
 antiam elusit,
 m Divinâ sic
 esu Salvatore
 suo claus-

the scale towards document

Image Engineering Scan Reference Chart, TE263 Serial No. 03